

[Horn.]

Jeg gav udtryk for under den store trafikdebat den 16. januar: hvis ikke regeringen sørgede for at skaffe en sådan principbeslutning, måtte vi se os nødsaget til at aktionere, og det har vi tænkt os at gøre i form af et forslag til folketingsbeslutning, som jeg hermed kan bebude. Det skal alene gå på en stillingtagen til, hvor vi vil placere storlufthavnen.

Jeg ved, at der er mange, der vil sige: ja men har man så taget stilling til de faste anlæg over Store-Bælt og over Øresund? Den 16. januar, da vi drøftede disse ting, var der almindelig enighed om, at trafikudvalget bør tage stilling til og finde ud af, hvorledes prioriteringen af de faste anlæg skal være. Det er ikke det, vi her har behov for at tage stilling til. Jeg tror, mine to kolleger i Nordisk Råds trafikudvalg, hr. Damsgaard og hr. Aksel Larsen, vil være lige så kede af som jeg i morgen tidlig at mødes med vore kolleger og måtte sige: ja, vi må desværre meddele for 6. eller 7. gang, at vi ikke har taget standpunkt endnu. Det er en lidt pinlig sag, også set i relation til det, der sker med hensyn til den nordiske toldunion.

(Kort bemærkning).

Ivar Nørgaard: Det er en kort bemærkning til hr. Haunstrup Clemmensen og hr. Henry Sørensen, der stort set omtalte det samme, nemlig spørgsmålet om erhvervsorganisationerne. Nu var hr. Haunstrup Clemmensen jo lidt vel sart, synes jeg; navnlig er hr. Haunstrup Clemmensen begyndt at interessere sig så frygtelig meget for tonen fra ordførerne heroppe. Jeg har bemærket, at sartheden er vokset i den seneste tid; det må jo være, fordi den nuværende finansminister ikke mere vænner hr. Haunstrup Clemmensen til en lidt skarp og fyndig tone, eftersom den nuværende finansminister ikke mere er ordfører. Men hr. Haunstrup Clemmensen må finde sig i, at vi andre også kan bruge en vis tone.

Det er stadig væk sådan, vil jeg gerne sige også til hr. Henry Sørensen, at man udmærket kan være kritisk stemt over for erhvervsorganisationernes unuancerede kritiske holdning til politikernes erklærede formål. Det er det, jeg har været. Jeg er ked

af, at det ikke en gang imellem er regeringen, der forsøger at sætte organisationerne noget på plads, men det skyldes vel regeringens hele placering. Det er kedeligt, at det er overladt til os andre. Men i offentligheden bliver organisationernes unuancerede modstand mod en nordisk økonomisk union slået sådan op, at den politiske vilje til at gennemføre en økonomisk union overhovedet ikke trænger igennem; derfor kan man læse i norske og svenske aviser, at i Danmark er man åbenbart ved at bakke ud af det hele. Det er det, jeg føler man må advare kraftigt imod. Derfor advarer jeg erhvervsorganisationerne mod at fremsætte så unuancerede, kraftigt kritiske synspunkter. De kan da til hver en tid fremføre deres saglige argumenter; hvorfor så ikke gøre det på en lidt mere behersket måde og helst på lukkede møder? Den nuværende regering tager vel hensyn til de saglige synspunkter, der kan fremføres. Jeg kan ikke se, der er nogen grund til at ødelægge bedømmelsen af vor holdning i de andre lande, og det mener jeg stadig væk man gør. Det ville være frygteligt, hvis nordmændene og svenskerne kunne fælde den dom: vi fik ikke en nordisk økonomisk union, for da det kom til stykket, var det kun en tom skal, regeringen Baunsgaard bar frem; indeni var der ikke noget, for de, der skulle støtte det, var reelle modstandere af det, alle formændene for erhvervsorganisationerne sad i parlamentet og talte som formænd for erhvervsorganisationer og ikke som regeringens støtter. Det er det, jeg advarer imod.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen: Jeg er klar over, at hr. Aksel Larsen har særlige følelser investeret i Saltholm, og jeg skal ikke gøre nogen lang diskussion af det. Det er næsten sådan, at ligegyldigt hvor hr. Aksel Larsen starter, så lander han på Saltholm.

Det, jeg har villet gøre indsigelse imod, er, at det ikke rigtig kan lade sig gøre at betragte spørgsmålet om placeringen af storlufthavnen det ene eller det andet sted som noget ubetvivleligt ud fra nordiske synspunkter. Jeg synes dog nok, hr. Aksel Larsen gjorde vel i at tænke på, at det ikke er ganske ubetvivleligt.

Endelig vil jeg sige, at det, jeg sagde om,